

прѣвѣдно ѣсть, ꙗко ѡбще чесоу принаѣплѣтисѣ,
 ꙗко чесоу вѣгати ꙗмамы, кѣкѡ ѡ Бѡзѣ, ро-
 дителехъ, старѣйшихъ же ꙗ владѣющихъ, кѣ-
 кѡ ѡ законѣхъ, дрѣзѣхъ, свпрѣгахъ, дѣтехъ
 же ꙗ равѣхъ размышлѣти долженствемъ. Сіе
 ѣсть: Бѡга да чествоемъ, родители ꙗ старѣй-
 шіа да чтимъ, законшмъ ꙗ владѣющимъ да
 покарѣмсѣ, дрѣги да любимъ, съ свпрѣгами ѡу-
 чтѣвш, ꙗ непорѡчнѡ да жителствемъ, къ дѣ-
 темъ ѡтѣческѡ любовь да показѣемъ, ꙗ равѡвъ
 нашихъ безчеловѣчнѡ да не ѡудрѡчѣемъ. Лиш-
 ше ѣще, ꙗ многѡ важнѣе дѣетъ ѡное въ почи-
 тѣтели своѡ: ꙗко ѡно навчѣетъ ѡ, въ благопо-
 лѣчїи непревозносїтисѣ, въ злополѣчїи же не ѡу-
 ныѣати, въ сладострѣстїи не быти погрѣжѣ-
 нымъ, гнѣвомъ же ꙗ ѡростїю свѣровїднѡ не
 восхїщѣтисѣ: ꙗ сїа двѣ крайнѣ сѡтъ, ꙗже ѡзъ
 за прензѡщнша пѣче всѣхъ любовѡдрїемъ по-
 лѣчѣемыхъ влѡгъ почитѣю: Мужѣственъ бо ѣсть
 вѣдый щѣстїе прѡтївное великодѡшнѡ сносїти,
 щѣломѡдръ же въ благополѣчїи безъ зѣвнстїи пре-
 бывѣѣѣи, рѣзумомъ своїмъ стрѣсти повѣждѣ-